

2

Ὀνειρεμένες ἐπιπολαιότητες
ἀνάμεικτες μὲ λάγνες ὀρμές
κι' ἀλλοιωμένες μουσικὲς
μὲ παίρνουν συχνὰ καταπόδι.
Ὡ! ὁ σκελετός μου φορεῖ τότε
ἕνα καινούργιο ἐρωτικὸ σῶμα!
Ἀνήκουστη κοσμογονία.

3

Τὰ πάρκα θησαυρίζουν τοὺς σφυγμοὺς τῆς
ἀκινήσιας.
Ἡ πολιτεία συμπυκνώνει τὰ ρίγη τοῦ
ἄγχους.
Τὶ βαθὺ εἶναι τὸ βάθος τοῦ κόσμου!
Ἰσως νᾶναι ἔλ' αὐτὰ
οἱ ἐνστικτώδεις ρυθμοὶ τοῦ θανάτου.

ΜΑΡΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

✧

1

Στὸ Στάδιο, μνήμιες
στὸν Ὑμητό, κεραίες....
στὴ Συγγροῦ; τσίρκο!
Μούχλα στὸν Κεραμεικὸ
καὶ στὴ Γλυφάδα.... νέγροι.

'Αθήνα

2

Στὰ Κάστρα, φίδια
ποὺ γεύονται κεράσια
ἀπ' τὸν Χορτιάτη,
σὰ χορταίνουν τὰ μῆλα
ἀπ' τὸν Ἅγιο Θανάση.

Τί-βί=Διασκέδαση

3

Λάλα κι' Ἐλπίνωρ
μὲ σούρφانو σεντόνι
στὴ σαλμακίδα:
Καὶ πίσω ἀπὸ καθρέφτες
ὑποκριτὲς διαβάζουν.

4

Πῶς κατάφερες,
ἐσύ, στυφή γαλιάντρα,
νὰ τὸν πλανέσεις;
Στῶν Σπαθίων τὴν κοιλάδα
ἢ μύτη σου πληγώνει.....

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΗΣ

ΤΑ ΤΑΝΚΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

✧

1

Μὰ δὲ θὰ μπορεῖς
σὰν ἀδειάσουν οἱ λίμνες
νὰ φέρεις βροχή,
σὰν τὰ ἐλέφαρα κλείσουν
τὴν ἀγάπη νὰ φέρεις.

2

Πῶς προδόθηκαν
στάλες βροχῆς στὰ πρῶτα
δάκρυα ἡλίου,
γελάστηκαν οἱ ψυχροὶ
ταξιδιώτες τοῦ Χάρου.

3

Πίνεις, καφέδες
τὰ σύννεφα σὲ στόμα
θεοῦ' μελάνι
ὁ οὐρανὸς καὶ δρέχει'
μὰ στάξεις αἱμάτινος.

4

Χειρονομίες,
γύρω ἄδειες καρέκλες,
σὰν ἀπορίες.....
Τὶ θὰ μᾶς ποῦν οἱ ἄλλοι;
Γέρασα ἢ ἀκόμα;

ΓΙΑΝΗΣ ΤΖΑΝΗΣ

ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

✧

Οἱ σύντροφοι τελειῶσαν ἕνας - ἕνας
Μὲ χαμηλωμένα τὰ μάτια

Γ. Σεφέρης

Γ.Σ.

Στὴν ὄχθη τὸ παλιὸ πλατάνι ριζωμένος
γίγαντας
Ἄντικρυ δυὸ πουλιά φλυαροῦν καθημερινὰ
προβλήματα
Ὁ ἥλιος δηματίζει ἀπογευματινὸς δια-
βάτης

'Ανάμεσα στὰ κλώνια

Τοπίο

Τὰ χεῖλια γεύονται τὸ νέκταρ τὸ ἐπιούσιο.
Ποῖος ἔσκυψε ν' ἀφουγκρασθῆ
Τὸν ἀνεπαίσθητο τῶν φύλλων θόρυβο
Ποὺ κόβονται καὶ πέφτουν ἕνα — ἕνα
Μὲ τὴν ὄψη χλωμῆ
Καὶ τὰ μάτια χαμηλωμένα;